

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9152 van 31 oktober 2012
in de zaak A. 206.480/XIV-34.560**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tim De Keukelaere
 kantoor houdend te 9820 Merelbeke
 Gaverssteenweg 658
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 september 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 86.203 van 24 augustus 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 oktober 2012 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief
rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) laat de minister of diens gemachtigde toe een latere asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de aanvrager “geen nieuwe gegevens aanbrengt” die ernstige aanwijzingen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging. De minister, of in casu de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, kan daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook of die gegevens van aard kunnen zijn om een ernstige aanwijzing voor een gegronde vrees voor vervolging te vormen. Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest in antwoord op de aangevoerde schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dat het niet kennelijk onredelijk of strijdig met die bepaling is om stukken die reeds in een eerdere asielaanvraag hadden kunnen worden aangebracht en stukken die een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien betrekking hebben op hetzelfde element waarover de verklaringen van de verzoeker reeds eerder niet geloofwaardig werden geacht, niet als nieuwe gegevens te beschouwen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in concreto dat over de kopie van het arrestatiebevel reeds werd geoordeeld in de beslissing van 19 januari 2012 tot niet in overwegingname van de tweede asielaanvraag, dat de verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen deze beslissing, dat het niet kennelijk onredelijk is om te oordelen dat de documenten uitgaande van zijn zus en zijn vrienden geen officiële door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangen, dat ze een gesolliciteerd karakter hebben en dat de verzoeker dergelijke brieven reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag en dat de stukken bovendien betrekking hebben op zijn ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid en de beleving ervan in Gambia. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schendt aldus artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet omdat de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook kan nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag. Het enige

middel is in die mate kennelijk ongegrond en er dient dan ook niet te worden ingegaan op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénendertig oktober tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams